Quelle: https://manuscripta.at/?ID=128
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

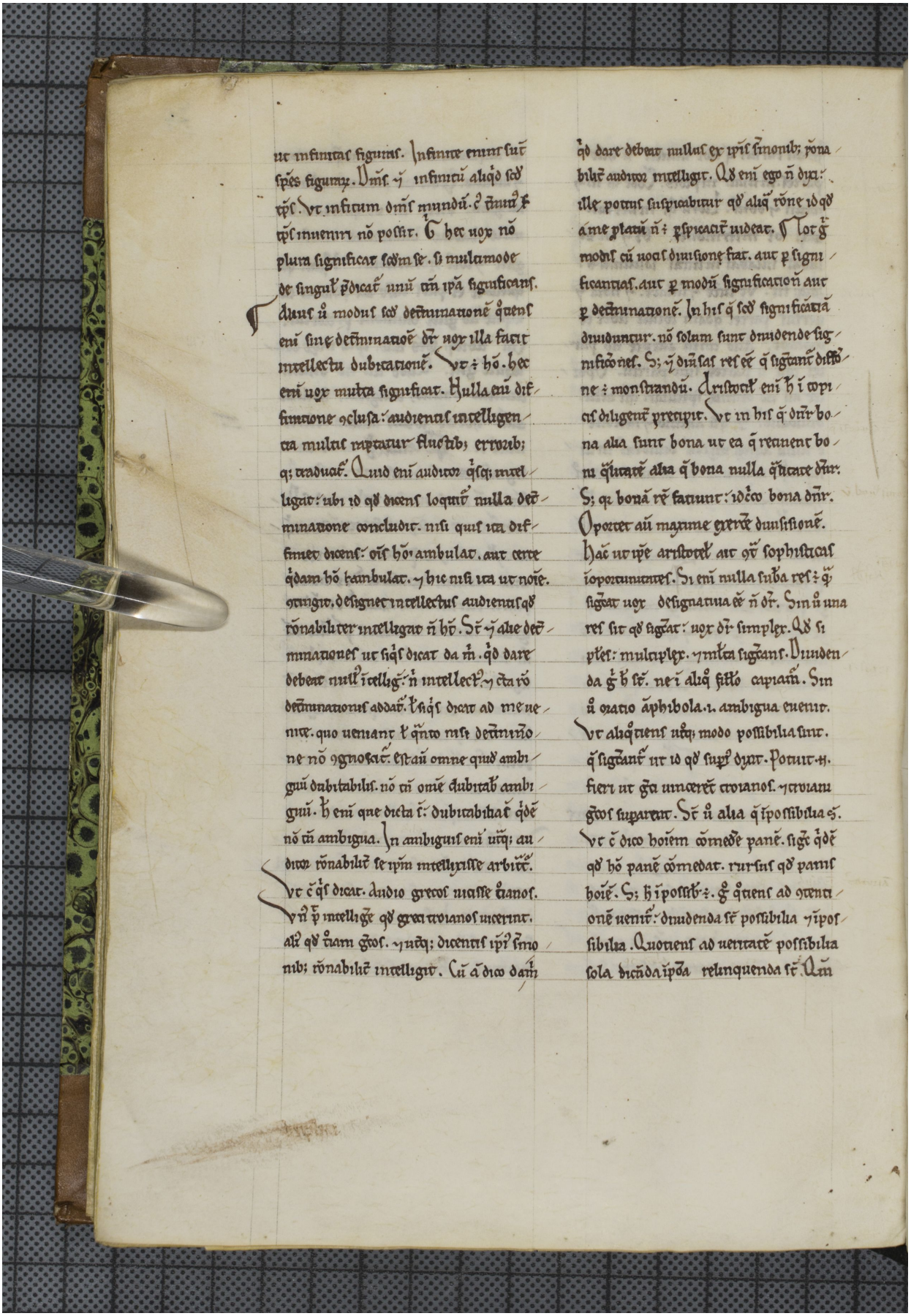

ut infinitas figuras. Infinite enim sunt
spes figurarum. Omnis ergo infinitum aliquid sed
ipsi. Vt infinitum omnis mundum. et tamen ipsi
ipsi invenire non possit. Hec igitur non
plura significat secundum se. si multamode
de singulis predicatur unum cum ipsa significans.
Diuus autem modus sed determinatione quens
enim sine determinatione dicit non illa facit
intellectu dubitationem. Vt ÷ homo. hec
enim non multa significat. Nulla autem dif
finitione exclusa: audientis intelligen
tia multis impletur fluctibus errorib;
q; traduat. Quid enim audiens aliq; intel
ligat: ubi id quod dicens loquitur nulla deter
minatione concludit. nisi quis ita dif
finiet dicens: omis homo ambulat. aut certe
aliqdam homo ambulat. ergo hic nisi ita ut noste.
ordinet. designet intellectus audientis quod
rationabiliter intelligat non homo. Sed ergo alie deter
minationes ut siquis dicat da mihi. quod dare
debeat nullum intelligit: non intellect. ergo ita ro
determinationis addat. Triqis dicat ad me ne
mice. quo veniant tot quinto mist determino
ne non agnoscit. Estau omne quod ambi
guum dubitabilis. non tamen omne dubitab ambi
guum. Hem enim que dicta est: dubitabitur quode
non tamen ambigua. In ambiguis enim utrq; au
dito rationabiliter se ipsum intelligisse arbitrat.
Vt cum aliq dicat. audio grecos uiasse troianos.
Vnde per intelligere quod greci troianos uicerint.
aliud quod tiam grecos. ergo utrq; dicentis ipsi omno
nib; rationabiliter intelligit. Cum a dico dam
quod dare debeat nullus ex ipsis omnib; pona
biliter audito intelligit. Quod enim ego non dicit:
ille potius suspicabitur quod aliquo rone id quod
a me planum non ÷ plicatur uideat. Tot igitur
modis cum uocis diuisione fiat. aut per signi
ficantias. aut per modum significationum aut
per determinationem. In his quoque significantia
diuiduntur. non solum sunt diuidende sig
nificationes. Sed ipsum sal res est quod significant diffe
ne ÷ monstrandum. Aristotel enim hi tempo
ris diligenter precipit. Vt in his quoque dicitur bo
na alia sunt bona ut ea quae retinent bo
nu quitate alia quae bona nulla quitate dicuntur.
Sed ea bona re faciunt: idcirco bona dicuntur.
Oportet autem maxime exercere diuisionem.
Hac ut ipse aristotel aut qui sophisticas
iopportunitates. Si enim nulla subiacent res ÷ quae
significat uocis designatiua esse non dicitur. Sin autem una
res sit quod significat: uocis dicitur simplex. Quod si
plures: multiplex. ymlta significans. Diuuden
da igitur bis sed. ne in aliquo fallo capiatur. Sin
autem oratio aphibola. i. ambigua euenit.
Vt aliquiens utq; modo possibilia sunt.
quae significant ut id quod supra dixit. Potuit.
fieri ut gra uinceret troianos. ytroiani
grecos superarent. Sed autem alia quae ipossibilia es.
Vt cum dico hominem comedere panem. sigt quode
quod homo panem comedat. rursus quod panis
homine. Sed hi possibi ÷. et quiens ad oratio
onem uenit: diuidenda sed possibilia ypos
sibilia. Quotiens ad uenitate possibilia
sola dicenda ipsa relinquenda sed. Cum